

การประเมินผลหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร An Curriculum Evaluation of Master Degree in Educational Technology Faculty of Education, Silpakorn University

เอกณณ บางท่าไม้*
นามนต์ เรืองฤทธิ์*
อนิรุทธิ์ สติมัน*
สมหญิง เจริญจิตรกรรม**
ประทีน คล้ายนาค**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา กลุ่มเป้าหมาย ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ ผู้ทรงคุณวุฒิ คณาจารย์ นักศึกษาปัจจุบัน บัณฑิต และผู้ใช้บัณฑิต เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลวิจัยได้แก่ ประเด็นการสนทนากลุ่ม, แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การวิเคราะห์เนื้อหาจากการทำกลุ่มสนทนา

ผลการวิจัยพบว่า: ผลการประเมินหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยแยกเป็นรายด้าน ดังนี้ 1) การประเมินในด้านบริบท ได้แก่ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร และแผนการดำเนินงานของสาขาวิชา ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่ามีเหมาะสม มหาบัณฑิต นักศึกษาปัจจุบันและอาจารย์ มีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.52 2) การประเมินปัจจัยนำเข้า ได้แก่ เนื้อหาสาระของรายวิชาในหลักสูตร คุณสมบัติของผู้เรียน/การสอบคัดเลือก คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน/อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ/อาจารย์วิทยานิพนธ์ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก งบประมาณ และกฎ ระเบียบ และข้อบังคับต่างๆ ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่ามีเหมาะสม มหาบัณฑิต นักศึกษาปัจจุบันและอาจารย์ มีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.52 3) การประเมินด้านกระบวนการ ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร ด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ด้านกิจกรรมนักศึกษา ด้านวัดและประเมินผล ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่ามีเหมาะสม มหาบัณฑิต นักศึกษาปัจจุบันและอาจารย์ มีความคิดเห็นในภาพรวมในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58 4) การประเมินด้านผลผลิต ได้แก่ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจำภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

** รองศาสตราจารย์ ประจำ หลักสูตรเทคโนโลยีการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้ใช้บัณฑิตมีความเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.42

Abstract

The objectives of this research was an evaluation of Master Degree in Educational Technology Faculty of Education, Silpakorn University. The respondents were comprised of experts, lecturers, graduate, current students and employers. The research instruments were focus group discussion forms and survey questionnaires, and statistical analysis of the quantitative data by mean ($\bar{X}$) and standard deviation (S.D). Analysis of the qualitative data included content analysis form focus group discussion.

The result of the research found that: The curricula evaluation of Master Degree in Educational Technology it was suitable at the high level, 1) in the aspect of context, expert agreed that the objectives, structure of curriculum and the plan of the department were appropriate. The graduates, current students and lecturers are agreed that the context were appropriate at the highest level ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.52), 2) for the input aspect, expert agreed that the content of curriculum, students' qualification, entrance exam, lecturers' quality and advisors' quality, physical environment, materials, equipment and facilities, budget, and rules and regulations. The graduates, current students and lecturers are agreed that the input were appropriate at the high level ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.52), 3) in the aspect of process, expert agreed that the instructional management, the academic advisors, learning activities and learning evaluation. The graduates, current students and lecturers are agreed that the input were appropriate at the high level ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.58), 4) in the aspect of output, employers are agreed that the ethics morals, knowledge, cognitive skills, interpersonal skills and responsibility and numerical, communication and information technology skills were appropriate at the highest level. ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.42)

บทนำ

การเรียนการสอนเป็นกระบวนการหนึ่งของระบบการศึกษา อันเกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างครู นักเรียน และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ซึ่งอาจเกิดขึ้นภายในห้องเรียน นอกห้องเรียน หรือไม่ใช้ห้องเรียนก็ได้ กระบวนการเรียนการสอนมีองค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ ครู นักเรียน หลักสูตร สื่อการเรียนการสอน ศูนย์การเรียนรู้วิธีการสอน แบบทดสอบ สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ บรรยากาศในห้องเรียน กลุ่ม

เพื่อน อาคารสถานที่ โดยเป้าหมายของการปฏิรูปการศึกษา คือ คุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน

หลักสูตรมีความหมายถึงการมวลประสบการณ์ กิจกรรม โปรแกรมการศึกษา หรือโครงการการศึกษาที่จัดให้แก่ผู้เรียนทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียน ตลอดจนถึงการวางแผนของเนื้อหาวิชา อุปกรณ์การเรียนการสอนที่จัดให้กับผู้เรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ (โชติ เพชรชื่น,

2536; สุมิตร คุณากร, 2523; ทิศนา ขัมมณี, 2535) เนื่องจากวิธีการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาต่างๆ มีลักษณะการให้ความรู้ ความเข้าใจ และการฝึกทักษะต่าง ๆ ไว้จำนวนมากและหลากหลายอยู่แล้ว การสอนในสองด้านแรกเป็นการสอนที่เน้นทางด้านพุทธิพิสัยและด้านปฏิบัติหรือทักษะพิสัย เป็นการเรียนการสอนที่ตรงไปตรงมา ตรวจสอบหรือประเมินผลได้ชัดเจนว่าประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว อีกนัยหนึ่งก็คือสามารถบอกได้ว่าผู้เรียนสามารถเรียนรู้และบรรลุจุดหมายที่วางไว้หรือไม่ จึงเป็นเรื่องของการมุ่งผลสัมฤทธิ์แห่งการเรียนรู้ของผู้เรียน การวัดและประเมินผลก็สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้โดยตรง ดังนั้นหลักสูตรจะต้องมีการปรับเปลี่ยนและมีการพัฒนาอย่างไม่หยุดนิ่ง หลักสูตรจึงควรได้รับการประเมินเพื่อนำไปสู่การปรับปรุง

การประเมินหลักสูตร คือ การพิจารณาเปรียบเทียบและตัดสินใจ เกี่ยวกับองค์ประกอบต่างๆ ในระบบหลักสูตรว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร มีความสอดคล้องกันระหว่างมาตรฐาน ความมุ่งหวังและการปฏิบัติจริงเพียงใด รวมถึงการพิจารณาว่าหลักสูตรนั้นมีประสิทธิภาพเพียงใด มีผลกระทบอย่างไรบ้าง ทั้งนี้เพื่อที่จะนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้ปรับปรุงหลักสูตรนั้นให้ดียิ่งขึ้น (บุญชม ศรีสะอาด 2546) นอกจากนี้ สุณีย์ ภูพันธ์ (2546) ได้กล่าวถึงการประเมินหลักสูตร ว่ามีจุดประสงค์สำคัญ 3 ประการ ได้แก่ 1) เพื่อพิจารณาว่าโครงสร้างของหลักสูตร ได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ สื่อการเรียนการสอน การวัดและการประเมิน มีความสอดคล้องระหว่างกันเพียงใด และโครงสร้างดังกล่าวสอดคล้องกับปรัชญา แผนพัฒนานโยบายของประเทศและความต้องการของสังคมเพียงใด 2) เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของหลักสูตร ว่าสมควรจะนำไปใช้ในการเรียนการสอนหรือไม่ มีข้อบกพร่องที่ควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไร 3) เพื่อพิจารณาคุณภาพของผลผลิตจากหลักสูตรว่ามีคุณลักษณะตรงตามวัตถุประสงค์ที่

ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรหรือไม่ มีผลกระทบอย่างไรจากผลผลิตของหลักสูตร

หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้เปิดสอนในระดับปริญญาโทมาตั้งแต่ปี 2540 โดยได้มีการปรับปรุงหลักสูตรและใช้หลักสูตรมาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งปัจจุบันได้เปิดใช้หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2556) ซึ่งเป็นหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติล่าสุด โดยมีปรัชญาของหลักสูตร คือ สร้างบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมและเชี่ยวชาญในวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา เป็นผู้นำทางด้านเทคโนโลยีการศึกษา ตลอดจนการวิจัยและการบริการด้านเทคโนโลยีการศึกษาแก่สังคม

แสดงให้เห็นได้ว่าหลักสูตรเป็นมาตรฐานของการจัดการศึกษาโครงการ โดยจะเป็นแนวทางในการให้การศึกษา จะช่วยกำหนดแนวทางในการจัดประสบการณ์ของผู้เรียน และสามารถทำนายลักษณะของสังคม โดยมีการกำหนดทางความรู้ ความสามารถ ความประพฤติ ทักษะและเจตคติของผู้เรียนเป็นแผนปฏิบัติงานหรือเครื่องชี้แนวทางปฏิบัติงานของผู้สอน ในส่วนการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรจะกำหนดจุดมุ่งหมายเนื้อหาสาระการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผลไว้เป็นแนวทาง เป็นเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาเพื่อควบคุมการเรียนการสอนในสถานศึกษาระดับต่างๆ แล้วยังเป็นเกณฑ์มาตรฐานอย่างหนึ่งในการจัดสรรงบประมาณบุคลากรอาคารสถานที่วัสดุอุปกรณ์ นอกจากนี้หลักสูตรเป็นแผนการดำเนินงานของผู้บริหารการศึกษาที่จะอำนวยความสะดวกและควบคุมติดตามให้เป็นไปตามนโยบายการศึกษา โดยจากเหตุผลดังกล่าว คณะผู้วิจัยจึงมีความต้องการที่จะประเมินหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง

ปี พ.ศ. 2556) ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ได้เปิดสอนครบวงจรของการดำเนินการผลิตบัณฑิต เพื่อหาข้อสรุปมาเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหลักสูตรในด้านต่างๆ และได้แนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ในด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลลัพธ์ของหลักสูตร

ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

1. นักศึกษาปัจจุบันที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาวิชาเอกเทคโนโลยีการศึกษาที่เรียนรายวิชาในหลักสูตรครบ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ถึงปีที่ 5 จำนวน 34 คน ได้จากการเลือกแบบอาสาสมัคร (Volunteer sampling)

2. อาจารย์ผู้สอน อาจารย์พิเศษ กรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษาจำนวน 8 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

3. มหบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาสาขาวิชาเอกเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่สำเร็จในปีการศึกษา 2559 จำนวน 12 คน ได้จากการเลือกแบบอาสาสมัคร (Volunteer sampling)

4. ผู้ใช้บัณฑิต ที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรสาขาวิชาเอกเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 14 คน ได้จากการเลือกแบบอาสาสมัคร (Volunteer sampling)

5. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีการศึกษา จำนวน 3 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

ขอบเขตด้านการประเมิน

ในบทความวิจัยนี้ผู้วิจัยขอเสนอผลการประเมิน องค์ประกอบ 4 ด้าน ดังนี้ 1) การประเมินด้านบริบท 2) การประเมินด้านปัจจัยนำเข้า 3) การประเมินด้านกระบวนการ 4) การประเมินด้านผลผลิต การรวบรวมข้อมูลดำเนินการวิเคราะห์หลักสูตรและเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบในกลุ่มที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหารนักศึกษามหาบัณฑิต อาจารย์ผู้สอน ผู้ใช้บัณฑิตแล้วนำผลไปวิเคราะห์ผลการใช้หลักสูตรตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดในการวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบการประเมิน CIPP Model ตามแนวคิดของ Daniel L. Stufflebeam (2004)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. ประเด็นการสนทนากลุ่มสำหรับสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2556) สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีการหาคุณภาพเครื่องมือจากการประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) กับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยมีค่าความสอดคล้องแต่ละข้อคำถามมากกว่า 0.5 ขึ้นไป

2. แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา สำหรับนักศึกษาปัจจุบัน โดยมีการหาคุณภาพเครื่องมือจากการประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) กับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยมีค่าความสอดคล้องแต่ละข้อคำถามมากกว่า 0.5 ขึ้นไป

3. แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา สำหรับอาจารย์ประจำหลักสูตร โดยมีการหาคุณภาพเครื่องมือจากการประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) กับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยมีค่าความสอดคล้องแต่ละข้อคำถามมากกว่า 0.5 ขึ้นไป

4. แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา สำหรับมหาบัณฑิต โดยมีการหาคุณภาพเครื่องมือจากการประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) กับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยมีค่าความสอดคล้องแต่ละข้อคำถามมากกว่า 0.5 ขึ้นไป

5. แบบสอบถามเพื่อการประเมินคุณลักษณะของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2556) สำหรับผู้ใช้บัณฑิต โดยมีการหาคุณภาพเครื่องมือจากการประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) กับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยมีค่าความสอดคล้องแต่ละข้อคำถามมากกว่า 0.5 ขึ้นไป

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยขอแบ่งได้ดังนี้

6.1) การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสนทนากลุ่มของผู้ทรงคุณวุฒิ มีการดำเนินการดังนี้

6.1.1) ผู้วิจัยติดต่อขอความร่วมมือจากคณาจารย์สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาในการกำหนด วัน เวลา และสถานที่ในการจัดประชุมสนทนากลุ่ม

6.1.2) ประสานผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรเทคโนโลยีการศึกษา เพื่อกำหนดเพื่อขอกำหนดเวลาและสถานที่ในการสนทนากลุ่ม

6.1.3) จัดเตรียมเอกสารในการประเมินหลักสูตร ได้แก่ เอกสารรายละเอียดของหลักสูตร รายงานการประเมินตนเอง และประเด็นการสนทนากลุ่ม

6.1.4) ดำเนินการสนทนากลุ่มระหว่างอาจารย์ในหลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิ

6.2) การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสอบถามความคิดเห็นของมหาบัณฑิต นักศึกษาปัจจุบันที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

6.2.1) ติดต่อขอความร่วมมือจากมหาบัณฑิต นักศึกษาปัจจุบัน มหาบัณฑิตเพื่อขอความร่วมมือในการให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถาม โดยดำเนินการส่งแบบสอบถามให้นักศึกษา มหาบัณฑิตในสาขาวิชาตามที่ภาควิชาได้มีฐานข้อมูลของนักศึกษา โดยส่งแบบสอบถามในระยะเวลาระหว่างเดือน มิถุนายน – สิงหาคม 2560

6.2.2) ส่งแบบสอบถามให้นักศึกษาปัจจุบัน โดยใช้แบบสอบถามเอกสารและแบบสอบถามออนไลน์เว็บไซต์ https://docs.google.com/formsd/1SfHns7CGCE5sD8s1Q3rXh6JJlZHzHqHvhUIHYQcLO5p04/edit?usp=drive_web โดยมีนักศึกษาตอบแบบสอบถามกลับมา จำนวน 34 คน

6.2.3) ส่งแบบสอบถามสำหรับมหาบัณฑิตโดยใช้แบบสอบถามเอกสารและแบบสอบถามออนไลน์ เว็บไซต์ <https://docs.google.com/forms/d/OnXztWGNbkFKBokHusPpeAR-zSUEdwpv agXgSGFV9o/edit> โดยมีมหาบัณฑิตตอบแบบสอบถามกลับมา จำนวน 12 คน

6.2.4) รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสอบถามตามแบบสอบถามเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

6.2.5) วิเคราะห์ข้อมูลและประเด็นต่าง ๆ โดยผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรจากมากที่สุดถึงน้อยที่สุด ใช้เกณฑ์การให้คะแนน 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ โดยกำหนดเกณฑ์ มีความเหมาะสมของหลักสูตรอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยมากกว่า 3.50 ขึ้นไป

ที่ดำเนินการประเมินและข้อเสนอแนะเพื่อนำเป็นผลการวิจัยต่อไป

6.3) การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสอบถามความคิดเห็นของผู้ใช้บัณฑิต ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

6.3.1) ประสานงานกับหน่วยงานของผู้ใช้บัณฑิต เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพของบัณฑิต

6.3.2) ประสานงานกับผู้ประเมินในการส่งเอกสาร หรือ การส่งแบบสอบถามในลักษณะออนไลน์

6.3.3) ส่งแบบสอบถามให้ผู้ใช้บัณฑิต ทั้งในรูปแบบไปรษณีย์และแบบสอบถามออนไลน์ เว็บไซต์ https://docs.google.com/forms/d/1HK_jRc9KaovFLqNX0H3ehPvqdsOsUb06xuq5JvtcgQQ/edit

6.3.4) รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสอบถามตามแบบสอบถามเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

6.3.5) วิเคราะห์ประเด็นต่าง ๆ ที่ดำเนินการประเมินและข้อเสนอแนะเพื่อนำเป็นผลการวิจัยต่อไป

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

1.1 ผลการประเมินหลักสูตรด้านบริบท (Context) ผลการประเมินหลักสูตรใน

ภาพรวมด้านบริบท โดยความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิมีความเหมาะสม และความคิดเห็นสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลด้านบริบทจากนักศึกษาปัจจุบัน มหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา และอาจารย์ผู้สอนในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.52

1.2 ผลการประเมินหลักสูตรด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ผลการประเมินหลักสูตรในภาพรวมด้านปัจจัยนำเข้า จากความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการหลักสูตร คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน/อาจารย์ที่ปรึกษาทาง

วิชาการ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก กฎระเบียบ และข้อบังคับต่างๆ ในทุกด้านมีความเหมาะสม

ความคิดเห็นสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลด้านบริบทจากนักศึกษาปัจจุบัน มหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา และอาจารย์ผู้สอนในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.52

1.3 ผลการประเมินหลักสูตรด้านกระบวนการ (Process) ผลการประเมินหลักสูตรในภาพรวมด้านกระบวนการ โดยความคิดเห็นของโดยประเมินองค์ประกอบ ได้แก่ การกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการจัดทำแผนการเรียนรู้ (มคอ. 3) การจัดการเรียนการสอนมีการบูรณาการ กับการวิจัย การบริการวิชาการทางสังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติทุกด้านมีความเหมาะสม

ความคิดเห็นสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลด้านบริบทจากนักศึกษาปัจจุบัน มหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา และอาจารย์ผู้สอน ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58

1.4 ผลการประเมินหลักสูตรด้านผลผลิต (Output) ผลการประเมินหลักสูตรในภาพรวมด้านผลผลิต ผู้ใช้บัณฑิตส่วนใหญ่มีความเห็นว่าด้านมีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.42

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ผู้วิจัยขอเสนอ ดังนี้

1.1 ผลการประเมินหลักสูตรด้านบริบท โดยดำเนินการจากการเก็บข้อมูลจากสนทนา

กลุ่มกับผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิในด้านปรัชญาของหลักสูตร ความสำคัญของหลักสูตร วัตถุประสงค์ของหลักสูตร แผนการพัฒนา/เปลี่ยนแปลง ผู้เชี่ยวชาญมีความเหมาะสมในทุกด้าน และใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากมหาบัณฑิต นักศึกษาปัจจุบัน และอาจารย์ ผลการวิจัย พบว่า การประเมินหลักสูตรด้านบริบททั้ง 3 ด้าน คือ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร และแผนการดำเนินงานของสาขาวิชา ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะ หลักสูตรได้มีการกำหนดให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงให้ความสำคัญกับนโยบายการพัฒนาขีดความสามารถของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ นโยบายการจัดการศึกษาของประเทศ เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) การพัฒนาหลักสูตรสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษามุ่งผลิตบัณฑิตในระดับปริญญาโทเพื่อรองรับการพัฒนาคนในด้านเทคโนโลยีการศึกษา เนื่องด้วยในปัจจุบันสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา เทคโนโลยีสารสนเทศมีความเจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว ทุกคนสามารถนำเทคโนโลยี และความก้าวหน้าทางคอมพิวเตอร์มาประยุกต์ใช้ประโยชน์ได้ โดยเฉพาะในด้านการศึกษามีการใช้สื่อและเทคโนโลยีในด้านการผลิต การเลือกและการนำเทคโนโลยีมาใช้นั้นจำเป็นต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ ความเข้าใจ คุณธรรม จริยธรรม เพื่อที่จะสามารถใช้เทคโนโลยีการศึกษาให้ถูกต้อง เหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาทางการศึกษา และประเทศชาติ และในขณะนี้ประเทศไทยกำลังประสบปัญหาการขาดแคลนบุคลากรทางการศึกษา สายสนับสนุนการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ วิสูตร โพธิ์เงิน และคณะ (2560) ได้ประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ผลการ

ประเมินด้านบริบท ในภาพรวมและรายละเอียด พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในส่วน of นักศึกษาปัจจุบัน พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านรายวิชาได้ส่งเสริมให้นักศึกษามีความสามารถในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ รายวิชาช่วยให้ผู้เรียนตระหนักในความสำคัญทางวัฒนธรรมทั้งระดับท้องถิ่นและระดับสากล ในส่วนของผู้สอน/กรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลำเจิง อ่อนสัมพันธุ์ (2558) ที่พบว่า เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรจะต้องมีความสอดคล้องเหมาะสมกับนโยบายการจัดการศึกษาของประเทศ เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และสอดคล้องกับแนวคิดของ มาเรียม นิลพันธุ์ (2553) ที่กล่าวว่าการประเมินสภาพแวดล้อม (Context Evaluation) เป็นการประเมินที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้หลักการและเหตุผลมากกำหนดจุดมุ่งหมาย การประเมินสภาพแวดล้อมจะช่วยให้ผู้พัฒนาหลักสูตรรู้ว่า สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษามีอะไรบ้าง สถานการณ์ที่คาดหวังกับสภาพที่แท้จริงในสภาพแวดล้อมดังกล่าวเป็นอย่างไร มีความต้องการหรือปัญหาอะไรบ้างที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองหรือแก้ไข มีโอกาสและสรรพกำลังที่จำเป็นอะไรบ้างที่ยังไม่ได้ถูกนำมาใช้ในการศึกษา และสืบเนื่องมาจากปัญหาอะไร สอดคล้องกับแนวคิดกับ สุณีย์ ภูพันธ์ (2546) กล่าวว่า หลักสูตรที่ดีต้องมีความยืดหยุ่น และเปลี่ยนแปลงไปได้ตามความเหมาะสมของสถานการณ์ปัจจุบันมีความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม และชีวิตประจำวันของผู้เรียน นอกจากนี้ หลักสูตรต้องส่งเสริม ให้เด็กมีความรู้ ทักษะ เจตคติ ความริเริ่ม มีความคิดสร้างสรรค์ ในการดำเนินชีวิต ในด้านโครงสร้างของหลักสูตร ผู้ทรงคุณวุฒิและคณาจารย์ มีความคิดเห็นว่าโครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสม ส่วนนักศึกษาปัจจุบันและบัณฑิต มีความคิดเห็นว่าโครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

1.2 ผลการประเมินหลักสูตรด้านปัจจัยนำเข้า การประเมินความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิในด้านปัจจัยนำเข้า ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการหลักสูตร คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน/อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก กฎ ระเบียบ และข้อบังคับต่างๆ ในทุกด้านมีความเหมาะสม และการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก มหาบัณฑิต นักศึกษาปัจจุบัน และอาจารย์ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยนำเข้า เนื่องจากหลักสูตร ได้มีการกำหนดมาตรฐานในด้านต่าง ๆ ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา ได้แก่ อาจารย์ประจำหลักสูตรทุกคนมีคุณสมบัติเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน โดยมีคุณวุฒิที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน คณาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาทุกท่าน มีคุณสมบัติในการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีประสบการณ์การสอน และมีผลงานเป็นไปตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับหลักสูตร นอกจากนี้สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ มีการดำเนินการสำรวจครุภัณฑ์และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเรียนการสอนที่อยู่ภายใต้การดูแลของภาควิชา ด้านการจัดพื้นที่/สถานที่สำหรับนักศึกษาและอาจารย์ ได้พบปะ สังสรรค์แลกเปลี่ยนสนทนาหรือทำงานร่วมกัน และด้านมีบริการคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง เนื่องจาก หลักสูตรมีการปรับปรุงและพัฒนาสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ในด้านต่างๆ ให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานและเพียงพอต่อความต้องการ จากการดำเนินงานดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลธิชา หอมพุ่ม และคณะ (2559) ที่พบว่า ปัจจัยนำเข้าในด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร คุณสมบัติของผู้เรียน/การสอบคัดเลือก คุณสมบัติของคณาจารย์ที่สอน/อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และงบประมาณ ต้องมีความ

พร้อมและมีการวางแผนเป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชฎาพร เกตานนท์ แนวแห่งธรรม และคณะ (2559) การประเมินด้านปัจจัยนำเข้า ด้านปัจจัยสนับสนุนของหลักสูตร ได้แก่ ทรัพยากรที่ใช้ในการดำเนินการ สื่อ ตำรา และสถานที่ คณะกรรมการบริหารหลักสูตร อาจารย์ และนักศึกษามีความเห็นว่ามี ความเหมาะสมในระดับมากถึงมากที่สุด นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Zhang et al. (2011) และ Frye and Hemmer (2012) ที่กล่าวว่าปัจจัยนำเข้าเป็นสิ่งจำเป็น ซึ่งต้องประกอบไปด้วยคณาจารย์ นักศึกษา ทรัพยากรสำหรับการเรียนการสอน ไม่ว่าจะเป็น หนังสือ ตำรา คอมพิวเตอร์ โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ตลอดจนงบประมาณ ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นของการออกแบบและพัฒนาหลักสูตร นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิยังได้เสนอแนะในด้านปัจจัยนำเข้าดังนี้ เนื้อหาสาระของรายวิชาในหลักสูตรมีความเหมาะสม ครอบคลุมตามขอบข่ายของเทคโนโลยีการศึกษา โดยมีข้อพิจารณาในการวิเคราะห์ ออกแบบ การพัฒนา การนำสื่อไปใช้ และการประเมินผลสื่อและนวัตกรรมทางเทคโนโลยีการศึกษา ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วหลักสูตรมีเนื้อหาที่ครอบคลุมโดยนักศึกษาได้ศึกษาทั้งในด้านการวิเคราะห์ ออกแบบ การผลิตสื่อและการประเมินผล ตลอดจนรายวิชาต่างๆ ที่มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาบูรณาการได้อย่างเหมาะสม

1.3 ผลการประเมินหลักสูตรด้านกระบวนการ ผู้ทรงคุณวุฒิได้มีประเมินกระบวนการในแต่ละด้าน โดยประเมินองค์ประกอบ ได้แก่ การกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการจัดทำแผนการเรียนรู้ (มคอ. 3) การจัดการเรียนการสอนมีการบูรณาการกับการวิจัย การบริการวิชาการทางสังคม และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม การประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติทุกด้านมีความเหมาะสม และผลจากการเก็บข้อมูลจากการใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากมหาบัณฑิต นักศึกษาปัจจุบันและอาจารย์ พบว่า

ด้านหลักสูตรการศึกษา ด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา ทางวิชาการการควบคุม การดูแล การให้คำปรึกษา วิทยานิพนธ์แก่นักศึกษาด้าน การศึกษาด้านวัดและประเมินผลเนื่องจากกระบวนการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนของหลักสูตรได้ให้ความสำคัญในทุกประเด็นในทุกกระบวนการ สอดคล้อง กับงานวิจัยของ สุรนันทน์ แก้วสุข (2552: บทคัดย่อ) ได้วิจัยการประเมินหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2549) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ที่กล่าวถึงกิจกรรมการเรียนการสอนช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาใช้เทคโนโลยี ที่ทันสมัยเพื่อการค้นคว้าและกระบวนการเรียน การสอนและการทำวิทยานิพนธ์ช่วยให้นักศึกษา เกิดความเชื่อมั่น และสร้างองค์ความรู้ด้วย ตัวเอง สอดคล้องกับแนวคิดในการประเมินของ เซอร์อินโย (2553) ที่กล่าวว่า การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการประเมินการบริหาร โครงการการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการ การนำ ปัจจัยนำเข้าของโครงการมาใช้เหมาะสมหรือไม่ กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นจะบรรลุวัตถุประสงค์ของ โครงการหรือไม่ สารสนเทศต่างๆ จะถูกวิเคราะห์ รวบรวม และนำเสนอผู้ดำเนินงานโครงการ อาจจะ ต้องการสารสนเทศทุกวัน หรือในตอนเริ่มต้นโครงการ เป็นการบันทึกเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในขณะดำเนิน งานโครงการไว้เป็นหลักฐาน การประเมินกระบวนการ มีประโยชน์ในการค้นหาจุดเด่น (Strengths) หรือ จุดด้อย (Weakness) ของโครงการ นำไปใช้ในการ พัฒนา แก้ไขปรับปรุงการดำเนินโครงการต่อไปให้มี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.4 ผลการประเมินหลักสูตรด้าน ผลผลิต ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลความเหมาะสมของผล ที่ได้จากการศึกษา และคุณภาพบัณฑิตตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติและ ผลการพัฒนาบัณฑิตตามอัตลักษณ์ที่สำเร็จ

การศึกษหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา วิชาเทคโนโลยีการศึกษา จากมหาบัณฑิตที่สำเร็จ การศึกษา คือ ความเหมาะสมของผลที่ได้จากการ ศึกษา และผู้ใช้บัณฑิต แบ่งเป็น 5 ด้าน คือ ด้าน คุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทาง ปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งนี้ หลักสูตรได้ดำเนินการ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา หลักสูตรพบว่า ผู้ใช้บัณฑิตมีความ คิดเห็นว่ามหาบัณฑิตที่สำเร็จในหลักสูตรศึกษา ศาสตรมหาบัณฑิตมีความเหมาะสมในระดับมาก ที่สุด ซึ่งเป็นเพราะหลักสูตรได้มีการประเมินผลการ เรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ โดยกำหนดสัดส่วนในการประเมินไว้อย่าง ชัดเจน และมีการรายงานผลปรับปรุงนำมาใช้ในการ เปิดภาคการศึกษาถัดไปครบทุกรายวิชาที่ดำเนินการ เปิดสอน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พงศ์ประเสริฐ หกสุวรรณ และนุสรา พิระพัฒน์พงศ์ (2558: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการประเมินหลักสูตรและความคิดเห็นของ ผู้ใช้บัณฑิต โดยผลการประเมินในด้านผลผลิตอยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า จำนวน การมีงานทำมีค่าเฉลี่ยลำดับแรกระดับมาก ภาพรวม ความคิดเห็นของผู้ใช้บัณฑิตต่อคุณลักษณะและ การปฏิบัติงานของมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา พบว่า มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ลำดับแรก คือ ด้านทักษะ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลมีค่าเฉลี่ยระดับมาก สอดคล้องกับ ศรายุทธ เภาคำ (2558: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหา บัณฑิต มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น ในด้านคุณสมบัติ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษสามารถแก้ไขปัญหาโดยใช้ สารสนเทศทางคณิตศาสตร์หรือสถิติมาประยุกต์ใช้ ในการแก้ปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์ ตลอดจนสามารถ

สื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพนอกจากนี้
แสดงให้เห็นได้ว่ากระบวนการประเมินในด้าน
บริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ทั้งหมดนี้จะส่ง
ให้การนำหลักสูตรไปใช้จะได้ผลดีจึงสะท้อนให้เห็น
ผ่านผลผลิต ดังงานวิจัยของ Harrison (1993) ได้
สร้างแบบประเมินการให้บริการปรึกษาแนะแนวใน
โรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่ง ในสหรัฐอเมริกา ทั้งนี้เพื่อ
ใช้วางแผนการให้บริการปรึกษาแนะแนวนักเรียน
และวัยรุ่นได้อย่างถูกต้อง โดยใช้รูปแบบ CIPP
ผลการศึกษาพบว่าความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ
จุดประสงค์ของการให้บริการปรึกษา (Counselor)
มีความแตกต่างกันระหว่าง ครู ผู้บริหาร ผู้ให้บริการ
ปรึกษาและผู้ปกครอง ผู้ประสานงานการแนะแนว กล่าว
คือ ผู้ปกครองและผู้ประสานส่วนใหญ่ให้การยอมรับกับ
การประเมินนี้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษากการประเมินหลักสูตร
ในระหว่างกระบวนการใช้งานของหลักสูตร เพื่อ
ทำให้ทราบถึงคุณภาพของหลักสูตร หรือจุด
บกพร่องของหลักสูตร เพื่อนำข้อมูลมาใช้เป็นแนว
ทางการพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพ และมีความ
หลากหลายมากขึ้น

2. ควรมีการศึกษากการประเมินหลักสูตร
ในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านประสิทธิผลของหลักสูตร ด้าน
ความยั่งยืนของหลักสูตร และผลหลักสูตรที่สามารถ
ถ่ายทอดขยายผลต่อเนื่องได้

เอกสารอ้างอิง

- ชลธิชา หอมฟุ้ง และคณะ. (2558). การประเมิน
หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศิลปากร. นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เชาว์ อินโย (2553).การประเมินโครงการ. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โชติ เพชรชื่น. (2525). เทคนิคการประเมิน
หลักสูตร. กรุงเทพมหานคร: สำนักทดสอบ
ทางการศึกษาและจิตวิทยามหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- พงศ์ประเสริฐ หกสุวรรณ และนุสรา พิระพัฒน์พงศ์
(2558). การประเมินหลักสูตรและความ
คิดเห็นของผู้ใช้บัณฑิต : กรณีศึกษา
หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
เทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา. ชลบุรี: คณะศึกษา
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). การพัฒนาหลักสูตร
และการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร. กรุงเทพฯ :
สุวีริยาสาส์น.
- มาเรียม นิลพันธุ์ และคณะ. (2553). “การประเมิน
หลักสูตรที่เน้นการตัดสินใจโดยใช้วิธีเชิง
ระบบโดยใช้รูปแบบ CIPP Model” คู่มือการ
ประเมินหลักสูตรระดับบัณฑิต. บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รัชฎาพร เกตานนท์ แนวแห่งธรรม และคณะ. (2560).
การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหา
บัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษาศาสตร์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.

- วิสูตร โพธิเงิน และคณะ. (2560). การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศรายุทธ เจาคำ. (2558) การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น.
- สุนันทา แก้วสุข. (2552). การประเมินหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาบริหารการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2549). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
- สุนีย์ ภูพันธ์. (2546). แนวคิดพื้นฐานการสร้างและพัฒนาหลักสูตร. เชียงใหม่: The Knowledge Center.
- ลำเจียร อ่อนสัมพันธุ์. (2558). การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Frye, A. W., and Hemmer, P. A. (2012). Program evaluation models and related theories: AMEE guide no. 67. Med. Teach. 34, e288–e299.
- Harrison, A.S. (1993). An evaluation model for middle school counseling and guidance. Old Dominion University.
- Stufflebeam, Daniel L. et al. (1971). Education Evaluation and Decision Making. Itasca, Illinois : Peacock Publisher.
- Zhang, G., Griffith, R., Metcalf, D., Williams, J., Shea, D., and Misulis, K. (2011). Using the Context, Input, Process, and Product Evaluation Model (CIPP) as a comprehensive framework to guide the planning, implementation, and assessment of service-learning programs. J. High Educ. Outreach Engage. 15(4):57–84.